

חג הסוכות | עלון מס' 46

הסוכה - חיבוק אלוקי..

שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני:

בעבר שמעתי מבחור שהגדיר לי את תחושותיו כביכול חג הסוכות על שלל שמחותיו הינו הפיצוי על הימים הנוראים... וההרגשה הרווחת כי לאחר יום כיפור... המתח הגדול של ימי הדין ירד... וכעת ניתן לנשום ולשמוח.. החל משמחת חג ושמחת בית השואבה... וכלה בשמחת תורה.. בהחלט חג מלא חגיגות...

דא עקא - בקדמונים מובא כי יום הכיפורים הוא בבחינת שמאלו תחת לראשי ואילו חג הסוכות הינו בחינה של ימינו תחבקני ובשם האר"י הקדוש מובא כי הסוכה הכשרה הינה בבחינת שתי דפנות שלמות וטפח בצד שלישי שזהו צורת חיבוק..

הרב פינקוס זצ"ל מרחיב על כך במספר מקומות כי מערכת החגים שאחרי יום כיפור הינה הברגה גבוהה יותר מאשר ביום הכיפורים.. לאחר שבורא עולם העלה אותנו לפסגות של ממש כמלאכים... ללא אכילה ושתייה.. בכפרת עוונות.. זאת היא קרבה מיראה אך מערכת חג הסוכות הינה מערכת של קרבה מאהבה...

כשבסוכות אנו יוצאים מדירת הקבע לדירת הארעי... ליישב וללון בצילא דמהימנותא - צל האמונה... צילא דקוב"ה... בבחינת חדר יחוד עם הבורא עולם.. יחד עם האושפיזין הקדושים שבאים להתארח בסוכה... קרבה של אהבה עצומה..

כשאדם הולך לישון בסוכה בבחינת בצל שקי יתלונן - הולכים ללון בצל השכינה...

כשבהמשך עושים זכר לשמחת בית השואבה שמשם שואבין רוח הקודש...

הושענא רבה... שזה יום חיתום הדין... יום הפתקא... היום שבו מקבילם אישור חתום... על תוצאות הדין בראש השנה... יום הנשיקה כמבואר בקדמונים...

והשיא השיאים זה שמחת תורה... בבחינה של אני והוא.. קודשא בריך וישראל ואורייתא...

כך שבעצם המערכת של הימים נוראים איננה מקבלת הרפייה... אלא להפך היא מקבלת שדרוג... התעצמות... בחינה הרבה יותר גבוהה...

לזכות את ישראל

בחג הסוכות אנו מקיימים שני מצוות האחת נטילת הד' מינים והשנייה ישיבה בסוכה הכוללת אכילה ולינה... ובין שני הדברים ישנו הבדל מרכזי... ננסה להגדיר זאת כך - בד' מינים זה מצווה בקום ועשה... אני יוצא ממקומי נוטל לולב ואת שאר המינים בידי ומנענע לד' רוחות השמים ומקיים מצווה...

לעומת ישיבה בסוכה אני אוכל... הרי ממילא כל אדם חייב לאכול... אכן... אבל אומרת לנו התורה אם תאכלו בסוכה תקיימו מצווה... הרי ממילא כל אדם חייב לישון... יופי... אז בבקשה לישון

בסוכה... והנה קיימת מצווה...

כשנתבונן בחיי היום יום יש לנו הרבה מצוות כאלו שאנו עושים ממילא ובכל אופן יש על זה ציווי אלוקי.. הוראות התורה.. כדוגמת קשירת שרוך בנעל.. איזה נעל לקשור קודם...איזה שרוול ללבוש קודם... ויאמר האומר.. נו.. מה זה הדבר הזה... מה התורה מתערבת בכאלו זוטות... וכי משנה לתורה מה קשרתי קודם...

ובמשנה במכות כתוב - רבי חנניא בן עקשיא אומר, רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר (ישעיה מב) 'י חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

יש כאן דבר עצום... הקב"ה רוצה.. משתוקק.. לתת לישראל שכר... הוא רוצה לזכות את ישראל... לפיכך - לכן הרבה תורה ומצוות.. כל מיני דברים שבין כה וכה אדם עושה ביום יום.. כל אדם קושר שרוכים... כל אדם לובש חולצה.. אומרת התורה.. אם ממילא אתה לובש... ממילא אתה קושר לפחות תקשור כמו שאני מצווה אותך ותקבל שכר... גם כאן אדם נכנס לסוכה... ואוכל... ישן... ומקיים מצווה...

והשיאנו

והשיאנו ה' אלקינו את ברכת מועדיך. לחיים ולשלום. לשמחה ולששון.

מה זה והשיאנו??

האמת שגור על לשוננו הביטוי - אחרי החגים... עברנו את החגים... כביכול היו חגים ועברו.. אך האמת היא שאנחנו עוברים בתוך החג... הוא עוטף אותנו... כביכול כשאני ביום ראשון אני כעת נמצא בתוכו.. היום יום ואני בתוכו... וכשהוא חלף הרי שהצטרף אלי למלאי הימים שלי עוד יום... נוסף בי עוד יום...

ולכן כשאנחנו עומדים לפני מערכת החגים... הרי אנחנו עוברים בתוכם... הרי אנו מוסיפים את החגים עלינו... וכשאנו מנצלים את החג למטרת ייעודו... הרי אנו משלימים בנפשנו את תיקונו של החג בנו.. בנשמתנו... ולכן החג אינו עובר... החג נוסף עלינו ...

ובברכת והשיאנו ניתן להבין מספר משמעויות למילה הזו:

והשיאנו - מלשון נישואין - חיבור... שנתחבר לברכה שבמועדיך.. חיבור פנימי ואמיתי...

והשיאנו - מלשון משא - שבורא עולם יטעין עלינו... ויעמיס עלינו את ברכת המועדים...

והשיאנו - מלשון שיא - שנגיע לפסגה... לשיא שניתן להגיע בברכה שיש במועד...

והשיאנו - מלשון להשיא עצה - הבה לנו עצה איך מתחברים באמת לתוכן הפנימי... ולברכה הטמונה במועד...

חג שמח
שבת שלום
ומבורך

לנענע את הפנימיות....

ובנענעי אותם תשפיע שפע ברכות מדעת עליון לנהו אפריון למכון בית אלקינו...

בחג הסוכות לאחר ברכת על נטילת לולב אנו מחזיקים את הד' מינים בהלל ומנענעים אותם בהודו לד'... ובאנא ד'...

בסוד הנענעיים מי יעמוד... בחז"ל כתוב כי זה מסלק רוחות רעות וטללין ומזיקין... אבל זה בסוד ובעומק... מה שאנו בפועל עושים זה הנענעו בחפצא של הד' מינים... וזה פועל... יהודי צריך להאמין שזה פועל...

נדמיין לעצמנו גוי שיכנס לבית המדרש בשעת הנענעיים בהלל מה הוא יחשוב על המחזה שהוא רואה... באם חלילה יהודי גם חושב כך אז בוודאי שזה לא יכול לפעול... מה אתה בכלל עושה... חייבים להאמין שחלק ממצוות השם לנענע ד' מינים... חוץ ממעשה הנענע... זה פועל בעולמות עליונים...

גוי רואה כאן חבילת עצים... יהודי רואה כאן מצווה שציווני אלוק... ויש עומק לכל דבר..

בד' מינים אנו נוטלים לולב שהוא כנגד השדרה... והאתרוג כנגד הלב... הדסים כנגד העיניים... והערבות כנגד השפתיים - האיברים הבסיסיים והמרכזים של האדם... קומת האדם... והאדם מודה לבורא עולם... והוא מתחנן ומבקש ישועה מבורא עולם...

בהרגשת הלב - אולי ניתן להכניס איזה תוכן בנענעיים... הנה בהודו לד' הרי אנו מודים לבורא עולם על כי גבר עליו חסדו... ואם כן הנענעו מתחיל ממני והחוצה..

הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו.

הודו - אני מודה.. אני מנענע לפניכם... קדימה... כל המתפלל שכונה כנגדו...

לה' - בורא עולם אינו מוגבל לאף אחת מרוחות השמים - ועל כן עוצרים מלנענע...

כי - מילת חיבור - מנענעים הצידה לצד ימין - כשאדם מבטו קדימה אין רלוונטיות לצדדים... יש את הקדימה שזה היעד... מול האחור שזה מה שכבר עברנו...

טוב - מנענעים לאחור - כי מה שעברנו היה בבחינת טוב... כל מה שעבר עלינו היה בעצם לטובה... מה יהיה זה נעלם... אך על העבר אנחנו מודים...

כי - מילת חיבור - שוב מנענעים לצד שמאל - כאמור כשהולכים קדימה אין רלוונטיות לצדדים ...

לעולם - מנענעים למעלה - למעלה מסמן את הרחוק... את האין סוף... הביטוי לעולם הינו נצחיות... ולכן מנענעים לכיוון למעלה...

חסדו - מנענעים לכיוון מטה כי אנו רוצים למשוך את חסד ד' מלמעלה לכיוון מטה... מהשמים לארץ....

אנא ה' הושיעה נא:

באנא השם הנענעו יהיה מבחוץ לכיוון פנים - את אותה פעולת נענעו כמו בהודו לד' אך הכיוון יהיה פנימה מתחיל מבחוץ כשידיו מתוחות, ומושך לכיוון פנים.

אנא - אנו מתחננים לד' על הישועה ועל כן לא משנה מהיכן תגיע הישועה... ולכן מנענעים קדימה ולצד ימין - הישועה בהחלט יכולה להגיע גם מהצד...

ה' - שוב בורא עולם אינו מוגבל לשום צד ועל כן לא מנענעים לשום כיוון...

הושיעה - הנענעו יהיה לאחור וצד שמאל - כי אין לנו ידיעה או הבנה מהיכן הישועה תגיע .. היא יכולה להגיע מכל כיוון

נא - מילת תחינה ובה ננענע למעלה ולמטה... למשוך את הישועה מלמעלה... מעולמות עליונים... למטה אלינו לעולם התחתון.. וכמו שכתבנו למעלה הנענעו יהיה מבחוץ לכיוון פנים... כמושך ישועה - אנא - בבקשה תושיע...

(סדר הנענעיים נכתבו ע"פ נוסח אשכנזי - לא מצאתי מקור לדברי - אשמח באם מאן דהו יודע על מקור להאיר את עיני בדבר זה...)

ושמחת... במה?? בחגך... היינו החג שלך היא הסיבה והיא המהות
המהות של השמחה... כמו אדם ששמח בחפץ חדש שקנו לו... אז
הוא שמח ומהות השמחה היא בגלל החפץ שיש לו... גם כאן מהות
השמחה היא בחגך... ואולי ניתן לומר כך גם על הנאמר בתפילת
המועדות - וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: במה השמחה הגדולה
של כלל ישראל??? בך... היינו יהודי שמח בבורא עולם... אנחנו
שמחים על הזכות העצומה שנפלה בחלקנו, להיות בנים אתם לד'...
וממילא השמחה שלנו היא בך - בבורא העולם...

וְשִׂמְחַת בְּחַגְךָ אֶתָּה וּבְנֶיךָ וּבְתֶיךָ....

במבט ראשון המשמעות של ושמחת בחגך היינו שיש מצווה
לשמח... מתי?? באיזה זמן?? בחג... היינו שהשמחה המדוברת
היא בזמן החג...

אך ניתן להבין במשמעות נוספת כי האות ב' היא מגדירה במה
צריך לשמוח... לא רק באיזה זמן... אלא מהי מהות השמחה..

זוהר בראש